

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 69.

Ellevte Session.

25de Møde.

Onsdagen den 18de Januar.

(Fortfat.)

Nimestad (fortfat): Det er forøvrigt vanskeligt for mig paa det Standpunkt, hvorpaa jeg væsentlig staaer, at udtale mig ligeoverfor den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), med hvem jeg i enkelte Ting er ganske enig, i andre derimod ikke. Medens jeg saaledes, kan være aldeles enig i hans Præmisser, stiller min Overensstemmelse med ham sig mindre sikker ligeoverfor den Conclusion, der blev udtagen af disse Præmisser. Hvad nu for det Første Schweiz angaaer, da er dette et Land, hvor man, som den ærede Rigsdagsmand meget rigtig bemærkede, sætter en ganske overordentlig Priis paa Gymnastikken; der er intet Land, det jeg veed, hvor man sætter Priis paa den i den Grad som der, hvor Communerne, ja endogfaa Cantonerne, hvilket ogsaa blev fremhævet af den ærede Rigsdagsmand, gjøre saa Meget for den som der; thi Schweizerne vide meget godt, „at det skal tidlig krøges, som god Krog skal vorde“; der gives der af det Offentlige en meget betydelig Understøttelse i den Retning, som den ærede Rigsdagsmand selv paaviste; men selv om det ikke var Tilfældet, selv om det begyndte at gaae uheldig med de Unges Underviisning, troer jeg ikke, at Schweizerne vilde sige: „Lad os oprette det, indtil de blive ældre.“ Man sætter der saa stor Priis paa Underviisningen,

at man endogfaa betaler Forældre, der hoo langt fra Skolerne, for at de skulle sende deres Børn i dem. Jeg troer dernæst at maatte imødegaae et andet Punkt. Den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) talte, som om der var Nogle, der vilde sætte Gymnastikken ind i Livet istedetfor den Uddannelse, det Arbejde, som ganske uægtelig skaffer Agerbrugeren Haardførhed og saa mange Kræfter, som han har, der meddele ham en vis Behændighed, men dog især Haardførhed. Den ærede Rigsdagsmand hittede sig omtrent saaledes: See hen til en Tørvebonde, som har kjørt hele Natten, som derpaa gaaer den hele Dag og raaber med Tørv, og saa igjen kjører hjem den næste Nat. Det er en stor Sandhed; det er efter min Mening Beviis paa en stor Udholdenhed og paa det nøjsomme Liv, han maa føre. Men der er Ingen, der har tænkt paa at tale derimod; der er Ingen, som har villet opstille Gymnastikken og Livet mod hinanden som to Modsetninger; tværtimod, kunde man faae den legemlige Uddannelse ad begge disse Veie, var det vistnok det Bedste. Den samme ærede Rigsdagsmand brugte et Udtryk, som forekom mig noget vel stærkt, men som jeg dog for en stor Deel skal billige — jeg troer, at jeg strax opskrev hans Ord — han hittede nemlig: at den legemlige Udvikling var fuldt saa vigtig som den aandelige. Jeg maa ønske, at den legemlige Udvikling bliver saa fuldstændig som muligt, at den ikke blot gaaer ud paa det, som er nødvendigt, men tillige paa det, der, om jeg saa maa sige, giver en kunstnerisk Uddannelse i denne Henseende. Jeg forstaaer ikke dette saaledes, at man skal være nogen Clown; det er